

Vergaderjaar 1990-1991

21 641

Regelen inzake de bestrijding van namaak van producten, beschermd door rechten op een merk of rechten op een tekening of model (Wet bestrijding namaakproducten)

Nr. 4

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 7 november 1990

De vaste Commissie voor Economische Zaken¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel, heeft de eer van haar voorlopige bevindingen als volgt verslag uit te brengen.

De leden van de C.D.A.-fractie waren van oordeel, dat sinds de inventarisatie van de problemen inzake de piraterij van producten, begin tot midden jaren tachtig, de nodige regelgeving is ontstaan, daarmee doelend op zowel de Europese als de Benelux-regelgeving, als ook de uitbreiding van de jurisprudentie in Nederland zelve. Is de regering het daarmee eens? Is de regering van mening dat de noodzaak tot wetgeving om deze reden nog even opportuun is als enkele jaren geleden? Is door het feit dat het auteursrechtelijke deel, dat in de rapportage van de interdepartementale werkgroep ook betrokken was, thans reeds in wetgeving is geregeld voor de overblijvende problemen een aparte wetgeving nog even opportuun? De leden van de C.D.A.-fractie waren van mening dat uit oogpunt van deregulering gepoogd mag worden nieuwe wetgeving tot een minimum te beperken. Is het denkbaar dat zonder deze wet het mogelijk is toch enkele bepalingen in het Wetboek van Strafrecht aan te scherpen?

Met de regeling wordt beoogd (doelstelling MvT) de bestaande civielrechtelijke en strafrechtelijke mogelijkheden ter bestrijding en voorkoming van namaak van producten, beschermd door rechten op een merk of rechten op een tekening of model, te verbeteren. Daar het gaat om een verbetering van de bestaande wetgeving was het de leden van de C.D.A.-fractie niet duidelijk waarom gekozen is voor een nieuw wetsvoorstel in plaats van voor wijziging van de bestaande wetgeving. Een toelichting op de keuze leek hen dan ook gewenst.

Voor het namaken van merkartikelen en door modelrechten beschermde artikelen zal men in het algemeen over min of meer uitgebreide productiefaciliteiten dienen te beschikken. Hiermee onderscheidt de piraterij van merkartikelen en van tekeningen of modellen zich van de piraterij van bijvoorbeeld beeld- en geluiddragende, waarbij nieuwe exemplaren op eenvoudige wijze en met nauwelijks van het origineel te onderscheiden kwaliteit worden overgespoeld van een moederexemplaar. (uit rapport: Piraterij van producten beschermd door rechten van indus-

¹ Samenstelling:

Leden: Van Dis (SGP), Spieker (PvdA), Lansink (CDA), Gerritse (CDA), Van Erp (VVD), K. Zijlstra (PvdA), Mateman (CDA), Van der Linden (CDA), Van Iersel (CDA), ondervoorzitter: Blaauw (VVD), Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), Schartman (CDA), Tommel (D66), De Visser (PvdA), Vos (PvdA), voorzitter G. H. Terpstra (CDA), Van Gelder (PvdA), Boers-Wijnberg (CDA), Van Rijn-Vellekoop (PvdA), Ter Veer (D66), Lonink (PvdA), Witteveen-Hevinga (PvdA), Rosenmøller (Groen Links).
Plv. leden: Van Middelkoop (GVP), Huys (PvdA), Van Vlijmen (CDA), G. de Jong (CDA), Korthals (VVD), Feenstra (PvdA), Doelman-Pel (CDA), Wolters (CDA), Te Veldhuis (VVD), De Korte (VVD), Huibers (CDA), Schimmel (D66), J. H. van den Berg (PvdA), Vermeend (PvdA), Van Houwelingen (CDA), Verspaget (PvdA), Reitsma (CDA), Kersten (PvdA), Ybema (D66), Leerling (RPF), Van Traa (PvdA), Willems (Groen Links).

triële eigendom) Het videopiraterijprobleem noodzaakte tot wijziging van de Auteurswet 1912, aldus is geschied in 1989. Omdat de productiefaciliteiten van de inbreukmakers in de regel veel eenvoudiger zijn dan die van de merkhouder is het gepirateerde produkt in het algemeen van beduidend geringere kwaliteit en door de merkhouder relatief gemakkelijk te onderscheiden van zijn eigen artikelen, ook al zal de consument daar vaak wel moeite mee hebben. Dit is een belangrijke reden waarom producenten van merkartikelen nauwelijks gebruik maken van herkenningstekens of technische kenmerken, die de volledige namaak kunnen bemoeilijken of althans de herkenning van niet geheel identieke produkten, en het bewijs van de namaak, kunnen vergemakkelijken.

Aldus het rapport.

a. De leden van de C.D.A.-fractie twijfelden in hoeverre de consument moeite heeft met het onderscheid. Vindt de aankoop van namaakprodukten niet veelal plaats in het buitenland, op de markt en tegen gereduceerde prijzen? Kiest de consument dan niet bewust voor merk of namaak?

b. Het aanbrenge van herkenningstekens of technische kenmerken zou een preventieve werking kunnen hebben op de bestrijding van namaakprodukten. Stimulering in deze richting zou in dit kader de voorkeur genieten. Is een effectief optreden niet in de eerste plaats een zaak van de merk-, model- of tekeninghouder, zo vroegen de leden van de C.D.A.-fractie?

Het rapport meldt voorts dat ook een hechte organisatie van producenten van de zelfde soort produkten een belangrijke preventieve rol zou kunnen spelen! De diverse producenten die momenteel worden geplaagd door piraterij van hun merkartikelen, geven er veeleer de voorkeur aan ieder op hun eigen wijze het probleem aan te pakken. Moet de eigenwijsheid van de producenten leiden tot nieuwe wetgeving, zo vroegen deze leden zich af?

Het CIB (Counterfeiting Intelligence Bureau) verzamelt informatie en verstrekt inlichtingen aan leden over zaken betreffende piraterij en verricht onderzoek voor aangeslotenen die met concrete gevallen van piraterij worden geconfronteerd. Het CIB was op het moment van uitkomst van het interdepartementale rapport nog te kort operationeel om reeds een afgewogen oordeel te geven over dit initiatief. Is dat op dit moment wel mogelijk?

De Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken (en modellen en tekeningen) geeft de rechthebbende op een merk materieelrechtelijk gezien voldoende bescherming tegen piraterij. De rechthebbende kan zich op grond van art. 13 van deze wet verzetten tegen vrijwel elke vorm van ongeautoriseerd gebruik van zijn merk. Het feit dat uitsluitend recht op een merk wordt verkregen door de verrichting van een depot, gevolgd door inschrijving daarvan, biedt in een geding bovendien aan de deposant het voordeel dat op relatief eenvoudige wijze, door middel van het bewijs van inschrijving, zijn recht kan worden bewezen. De knelpunten bij de bestrijding van de piraterij liggen in de praktische verwezenlijking van het recht. De voorgestelde regeling kan geen deel uitmaken van de Beneluxwetten omdat die primair regels van materieel recht bevatten en niet van procesrecht, dat overgelaten wordt aan de nationale wetgevingen. Aldus wordt geschreven in het piraterijrapport.

De leden van de C.D.A.-fractie stelden daarover de volgende vragen.

Welke civielrechtelijke middelen heeft de merk-, model- en tekeninghouder op dit moment tot zijn beschikking en waar liggen de knelpunten in het procesrecht nu precies?

Is het gezien de aanbevelingen die door de interdepartementale werkgroep inzake piraterij zijn gedaan (en maar ten dele overgenomen), de jurisprudentie die er is (noemen voorman) en het dereguleringsstreven verantwoord en noodzakelijk het aantal civielrechtelijke regels te

vermeerderen? Hierbij dient mede in aanmerking te worden genomen dat de memorie van toelichting op het wetsvoorstel tevens aangeeft dat de werklust, zeker voor de burgerlijke rechter, zal toenemen en zo mogelijk pas op langere termijn zal afnemen!

Waarom is de aanbeveling van de interdepartementale werkgroep niet overgenomen ten aanzien van het afdragen van winsten uit piraterij? De leden van de C.D.A.-fractie vroegen hiernaar, ook al vanwege het standpunt van de Kamer bij het auteursrecht.

De leden van de fractie van de P.v.d.A. hadden met waardering en instemming kennisgenomen van het voorliggende wetsvoorstel. Zij waren van mening dat hiermee de bescherming voor de eigenaar van een merk of recht op een tekening of model afdoende geregeld kan worden. Zij hadden evenwel nog enkele vragen.

Deze leden vroegen hoever het overleg met beide Beneluxpartners is gevorderd over opneming van een vordering tot afdracht van de door de inbreukmaker ten gevolge van zijn handelen genoten winst als alternatief voor de vordering of schadevergoeding en over het toekennen aan de licentienemer van een zelfstandige vordering tot schadevergoeding of afdracht van dergelijke winst. Wanneer kunnen de hieruit voortvloeiende wijzigingsvoorstellen van de Beneluxwet op de Merken (BMW) en de Beneluxwet inzake de bescherming van tekeningen of modellen (BMTW) tegemoet gezien worden? Zij vroegen of de uitvoering van de EG-richtlijn 89/104 inzake merkenrecht bij die wijzigingen betrokken wordt. Tevens wilden zij weten of genoemde richtlijn ook tot wijziging van enige Nederlandse wet dient te leiden en zo ja, wanneer een dergelijke wijziging de Kamer zal bereiken.

De leden van de P.v.d.A.-fractie konden zich voorstellen, dat ook bij merkartikelen sprake kan zijn van een pluraliteit van rechthebbenden. Dit geldt met name voor die artikelen die uit verschillende componenten zijn samengesteld. Zij vernamen gaarne de opvatting van de eerste ondertekenaar hierover.

De leden van de P.v.d.A.-fractie vroegen zich voorts af, waarom de werkgroep de aanbeveling had gedaan om een zelfstandige verbodsactie te creëren ten behoeve van nader aan te wijzen rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid, terwijl blijkbaar van de zijde van belanghebbende kringen een verzoek daartoe ontbreekt. Deze leden verzochten de regering dit verschil in opvatting toe te lichten.

De leden van de P.v.d.A.-fractie gebruikten deze gelegenheid om in het kader van de feitelijke betekenis van het wetsvoorstel te informeren naar de mogelijkheden en effectiviteiten van opsporings- en controle-activiteiten. Zij wilden weten of het waar is dat er momenteel drie ECD-rechercheurs permanent belast zijn met de opsporing van merkenfraude. Als dat zo is, is dat naar de mening van de regering voldoende? Deze leden voegden hier de vraag aan toe wat de regering denkt dat de gevolgen zullen zijn van het wegvallen van de binnengrenzen bij de voltooiing van de interne markt voor de controle en de opsporing van deze misdrijven. Wordt de Europese douanefunctie voor deze doeleinden versterkt na de voltooiing van een interne markt? De leden van de P.v.d.A.-fractie zagen daar namelijk een relatie omdat de zeeffuncties van de huidige nationale douane-activiteiten binnen Europa komen te vervallen. Ten slotte vroegen zij naar activiteiten van deze aard op mondiaal niveau tussen de diverse staten. Bestaan deze en zo ja, kan de regering daarover informatie verschaffen?

De leden van de V.V.D.-fractie waren erover verheugd dat na ruim 7 jaar dit wetsvoorstel eindelijk aan de Kamer is aangeboden, zodat nu binnen afzienbare tijd actie kan worden ondernomen tegen piraterij van beschermde producten.

In de memorie van toelichting wordt gesproken over een overleg met

beide Benelux partners over de aanbeveling van de werkgroep om over te gaan tot invoering van een vordering tot afdracht van de door de inbreukmaker ten gevolge van zijn handelen genoten winst als alternatief voor de vordering of schadevergoeding, alsmede tot het toekennen aan de licentienemer van een zelfstandige vordering tot schadevergoeding of afdracht van dergelijke winst. Ook de leden van de V.V.D.-fractie vroegen zich af of er reeds duidelijkheid bestaat over de opstelling van de Benelux-partners ten opzichte van dit voorstel.

De memorie van toelichting op het onderhavige wetsvoorstel vangt aan met de mededeling dat het berust op een rapport van de interdepartementale werkgroep piraterij uit 1985. Hierin werden inderdaad al kant en klare wetsvoorstellen geformuleerd. De leden van de fractie van D66 zouden gaarne vernemen waarom het 5 jaar heeft moeten duren alvorens het onderhavige wetsvoorstel, niet meer dan drie materiële bepalingen bevattende, bij de Tweede Kamer werd ingediend. Moet hieruit worden afgeleid dat de bestrijding van namaak van door merk- of modelrecht beschermde producten en de hiermee volgens de toelichting gemoede «investeringsgeneigdheid en de rentabiliteit van op dit terrein werkzame bedrijven» laag staat genoteerd op de prioriteitenlijst van de regering?

De regering deelt voorts mee dat een aantal aanbevelingen van de werkgroep uit 1985 niet in het voorliggende wetsvoorstel zijn verwerkt omdat deze hun beslag zouden dienen te krijgen door middel van een wijziging van de eenvoudige Beneluxwetten inzake merken respectievelijk modellen. De leden van de fractie van D66 konden hiermee instemmen. Een en ander roept wel nadere vragen op. In de eerste plaats: zou artikel 1 van het onderhavige wetsvoorstel dan niet ook in de betreffende Beneluxwetten dienen te worden opgenomen? Vervolgens, wat is dan nu de stand van zaken van het in de toelichting genoemde Benelux-overleg over opnemings van bepaalde door de werkgroep indertijd voorgestelde vorderingen in de beide Beneluxwetten? Moet hier nog eens met een wachtermijn van 5 jaar rekening worden gehouden?

Wel wordt verklaard in de toelichting waarom niet is overgenomen het voorstel van de werkgroep om een zelfstandige verbodsactie te creëren ten behoeve van nader aan te wijzen rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid. Een dergelijke, opnieuw aan het auteursrecht ontleende regeling achtte de regering niet opportuun omdat bij het onderhavige onderwerp niet zozeer – als in het auteursrecht – aan een pluraliteit van rechthebbenden schade wordt toegebracht, waardoor er behoefte zou bestaan aan gezamenlijk optreden. Bij piraterij van merkartikelen zouden steeds de rechten van één specifieke rechthebbende in het geding zijn: de merkhouder. De leden van de fractie van D66 konden zich daarentegen heel wel indenken dat bepaalde handelaren in namaakproducten zich niet uitsluitend specialiseren in bij voorbeeld valse Lacoste-shirtjes, maar daarnaast ook niet afkerig zouden zijn van valse Pierre Cardin-producten, Levi-Strauss-jeans etc. De regering beroept er zich op dat haar geen verzoeken ter zake van kringen van belanghebbenden hebben bereikt. Zou de verklaring niet hierin gelegen kunnen zijn dat de werkgroep nu juist een bepaling had voorgesteld die aan eventuele behoeften al tegemoet kwam? Moeten de leden van de fractie van D66 uit de mededeling van de regering nu afleiden dat zij in ieder geval haar wachttijd van 5 jaar niet gebruikt heeft om bij belanghebbenden te informeren naar de behoefte aan de in 1985 voorgestelde en nu weggelaten regeling?

De leden van de S.G.P.-fractie onderschreven de wenselijkheid van aanvullende regels met betrekking tot de bestrijding van namaak van producten. Beschermd door rechten op een merk of rechten op een tekening of model. Ook zij informeerden naar de reden waarom het wetsvoorstel eerst vijf jaar nadat de interdepartementale werkgroep haar

rapport inzake piraterij van produkten, beschermd door rechten van industriële eigendom heeft uitgebracht, bij de Kamer is ingediend.

In de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat de leden van het Internationale Comité voor de Bestrijding van Namaak (COLC) menen jaarlijks een schade van 70 miljard dollar te lijden als gevolg van namaak van hun produkten. Deze leden vroegen of een schatting kan worden gegeven van de omvang van de schade die het Nederlandse bedrijfsleven jaarlijks lijdt als gevolg van het op de Nederlandse markt en op buitenlandse markten verschijnen van namaakprodukten. De hier aan het woord zijnde leden waren van mening dat de internationale aspecten van piraterij in de memorie van toelichting enigzins onderbelicht zijn gebleven. Zij waren benieuwd of de piraterij van produkten vooral beschouwd moet worden als een verschijnsel dat voortvloeit uit de toenemende internationalisering van de economische bedrijvigheid. Is de indruk juist dat de schade die het Nederlandse bedrijfsleven lijdt voor het merendeel veroorzaakt wordt door in het buitenland gevestigde bedrijven? Indien dit zo is, moet dan niet de vraag gesteld worden of kan worden volstaan met een strikt nationale wetgeving, zo vroegen de leden van de S.G.P.-fractie.

In de memorie van toelichting wordt gewezen op een modelbepaling die door de World Intellectual Property Organization is ontworpen. Wordt met deze modelbepaling het gehele veld van de piraterij bestreken? In hoeverre vindt deze bepaling ingang bij de landen die lid zijn van de WIPO?

II. INHOUD WETSVOORSTEL

De leden van de P.v.d.A.-fractie stelden met tevredenheid vast dat in het wetsvoorstel hogere strafsancities worden voorgesteld. Zij stelden de regering de vraag of gezien de hoge winsten die met de productie of handel in namaakprodukten gemaakt kunnen worden, een geldboete van de zesde categorie hier niet beter op zijn plaats zou zijn. Zou de regering hierop in willen gaan, zo vroegen deze leden.

De V.V.D.-fractieleiden spraken hun bezorgdheid uit over een mogelijk onbedoeld effect van dit wetsvoorstel; namelijk het effect dat de detaillist als laatste schakel in de keten de dupe wordt van deze wetgeving, terwijl hij meestal niet op de hoogte is van het feit dat de artikelen nagemaakt zijn. De merkpiraten zijn de afgelopen jaren namelijk steeds professioneler gaan opereren, waardoor het voor de detailhandel bijna onmogelijk is geworden echt van namaak te onderscheiden. Slechts een klein aantal fabrikanten en importeurs van merkartikelen hebben hierop hun verantwoordelijkheid genomen door hun artikelen van bepaalde certificaten voorzien. Ligt in dit kader ook geen belangrijke verantwoordelijkheid bij de fabrikant c.q. importeur? Daarnaast stelden deze leden de vraag hoe de minister vindt dat gehandeld moet worden tegenover de detaillist die te goeder trouw artikelen verkoopt die bij nader inzien als namaak worden gekwalificeerd.

Het was de leden van de D66-fractie opgevallen dat het onderhavige wetsvoorstel betreffende de bestrijding van namaakprodukten, als het ware een «middenpaneel» vormt tussen enerzijds het wetsvoorstel 21 640 (wijziging wet bescherming topografieën halfgeleiderprodukten) en anderzijds wetsvoorstel 21 642 (wijziging Zaaizaad- en Plantgoedwet, een soort schuilnaam voor Wet op het Kwekersrecht). Inderdaad betreft het ook in zoverre nauw verwante onderwerpen, dat zij alle drie betrekking hebben op de intellectuele eigendom. Des te meer springt de verschillende ondertekening van de drie wetsvoorstellen in het oog. De

toelichting op wetsvoorstel 21 640 draagt als eerste ondertekening die van de Staatssecretaris van Justitie en als tweede die van de Minister van Economische Zaken. De toelichting op het onderhavige wetsvoorstel is ondertekend door de Staatssecretaris van Economische Zaken als eerste en de Staatssecretaris van Justitie als tweede. De toelichting op wetsvoorstel 21 642 draagt als enige ondertekening die van de Minister van Landbouw en Natuurbeheer. De leden van de fractie van D66 zouden het op prijs stellen als de regering nadere uitleg gaf van deze wonderlijk aandoende verkaveling van het enige zo specialistische onderwerp recht van de intellectuele eigendom over drie zo verschillende departementen.

Blijkens de «blauwe stukken» hebben de opmerkingen van Raad van State over het oorspronkelijke wetsvoorstel nog tot aanzienlijke inhoudelijke verbeteringen in het wetsvoorstel geleid. Ook wetgevingstechnisch heeft de regering opmerkingen geïncasseerd. De Raad meende dat het aanbeveling verdient dat in de memorie van toelichting duidelijk worden aangegeven welke aanbevelingen van de werkgroep wel en welke niet zijn gevolgd. De toelichting is inderdaad in die zin uitgebreid. Toch hadden de leden van de fractie van D66 nergens een uitleg kunnen ontwaren van de weglating van het in 1985 door de werkgroep voorgestelde artikel B: «De in artikel A, eerste lid (overeenkomende met het nu voorgestelde art. 1, eerste lid) bedoelde bevoegdheid kan niet worden uitgeoefend ten aanzien van zaken die onder personen berusten die niet in soortgelijke goederen handel drijven en die deze goederen uitsluitend voor eigen gebruik hebben verkregen, tenzij zij zelf inbreuk op het desbetreffende recht op een merk of een tekening of een model hebben gemaakt». Is het de bedoeling nu van deze weglating dat een firma inderdaad haar nagemaakte produkt zal kunnen opeisen van de consument die dit produkt gekocht heeft? Dit kunnen de leden van de fractie van D66 zich niet voorstellen. De toelichting zegt ook in ander verband dat het voorstel slechts de vervaardiging van en de handel in nagemaakte produkten beoogt tegen te gaan. Het leek de leden van de fractie van D66 geen overbodige luxe om op zijn minst in de toelichting uit te leggen waarom een beperking als neergelegd in artikel B van de werkgroep en die, evenals de hoofdregel van artikel A, ontleend was aan de Auteurswet, niet in de tekst van het ontwerp behoefde te worden opgenomen.

De leden van de S.G.P.-fractie stelden vast dat de regering in de bestrijding van namaak aan de toepassing van het strafrecht slechts een terughoudende rol wil toekennen. Zij vroegen hoe deze opstelling te rijmen valt met de constatering uit een passage uit paragraaf 1.4. van het Rapport van de inderdepartementale werkgroep piraterij, waarin wordt gesproken van een massale overtreding van rechtsregels die de piraterij te zien geeft.

III. ARTIKELEN

Artikel 1.1

De productie van namaakprodukten gebeurt nog op grote schaal in het buitenland. Alleen de assemblage vindt steeds meer binnenslands plaats. De leden van de C.D.A.-fractie zetten dan ook vraagtekens bij de meerwaarde die beslaglegging van de produktiemiddelen (art. 1.1) in dit wetsvoorstel heeft.

De leden van de P.v.d.A.-fractie vroegen of een voorbeeld gegeven kan worden van het soort produktiemiddel dat gevorderd kan worden. Zij wilden met name weten of het daarbij gaat om produktiemiddelen die

alleen en uitsluitend gebruikt kunnen worden voor de produktie van die zaken waarmee inbreuk wordt gepleegd. Deze leden wilden voorts weten of op grond van dit artikel de mogelijkheid geopend wordt bijvoorbeeld matrijzen, computers of computerprogramma's te vorderen die onderdeel uitmaken van inbreukmakende onroerende goederen, zodat de facto sprake is van een vordering tot wijziging van inbreukmakende onroerende zaak zodanig dat de inbreuk wordt opgeheven. Als die mogelijkheid niet geopend wordt, zo vroegen deze leden, waarom is dan een vordering, zoals de Auteurswet in artikel 28 die kent, bij het onderhavige voorstel niet toegekend.

Artikel 1.5

Op grond van het vijfde lid van artikel 1 kan de rechthebbende via de rechter de medewerking van de inbreukmaker vorderen bij het achterhalen van de herkomst van de zaken waarmee inbreuk is gepleegd. De rechter zal van deze bevoegdheid alleen gebruikmaken, nadat hij heeft vastgesteld dat degene tegen wie de rechthebbende de vordering instelt, daadwerkelijk inbreuk op diens recht heeft gemaakt. Een vermeende inbreukmaking is daarvoor derhalve onvoldoende. Waar liggen de grenzen tussen daadwerkelijke en vermeende inbreukmaking, zo wilden de leden van de C.D.A.-fractie vernemen.

Ook de leden van de P.v.d.A.-fractie hadden kennis genomen van het vijfde lid van artikel 1, op grond waarvan een vermeende inbreukmaking onvoldoende is om via de rechter medewerking van de inbreukmaker te vorderen bij het achterhalen van de herkomst van de zaken waarmee de vermeende inbreuk wordt gepleegd. Zij vroegen of nu juist niet kennis omtrent de herkomst het antwoord kan geven op de vraag of al dan niet van daadwerkelijke inbreuk sprake is.

De leden van de V.V.D.-fractie stelden vervolgens de vraag hoe lid 5 van dit artikel valt af te dwingen indien de inbreukmaker weigert deze informatie te verstrekken, dan wel stelt dat hij niet op de hoogte is van deze informatie. Zeer ingenomen waren de leden van de fractie van D66 met de – overigens eerst op aandringen van de Raad van State in het ontwerp opgenomen – belangrijke bepaling van art. 1, lid 5. Aan de inbreukmaker kan door de rechter het bevel opgelegd worden inlichtingen te geven omtrent de herkomst van de valse waren. De leden van de fractie van D66 vroegen zich af of hieraan nog niet toegevoegd zou moeten worden de mogelijkheid de inbreukmaker te veroordelen tot het verschaffen van lijsten van degenen die reeds namaakprodukten hebben afgenomen. Dit kan in de praktijk een deugdelijk middel zijn om na te gaan of de namaker voldoet aan een andere veroordeling, namelijk die om de valse produkten terug te nemen. Een dergelijke eis is toegewezen in een zaak die geëindigd is met het arrest van de Hoge Raad van 23 februari 1990, NJ 1990, 664. De NJ-annotator van dit arrest betreft hierbij echter dat ingevolge de Wet Persoonsregistraties eigenlijk een wettelijk voorschrift vereist zou zijn geweest voor de toewijzing van de vordering van de eiser in dezen. Is de regering het eens met de zienswijze van deze annotator en acht zij het dan niet opportuun in het onderhavige wetsvoorstel precies dat vereiste wettelijke voorschrift op te nemen?

De leden van de S.G.P.-fractie vroegen welke consequenties verbonden zijn aan het niet gehoor geven aan een rechterlijk bevel als bedoeld in artikel 1, vijfde lid. kan bij weigerachtigheid een sanctie worden opgelegd?

Artikel 2

Door de inwerkingtreding van de genoemde EG-verordening hebben de Lidstaten van de EG de verplichting om feitelijk goed onderbouwde verzoeken om maatregelen te treffen te honoreren, zo staat in de memorie van toelichting op artikel 2.

Welke eisen worden gesteld aan de goed onderbouwde verzoeken, zo vroegen de leden van de C.D.A.-fractie tot besluit.

Met het oog op de voltooiing van de Interne Markt van de EG merk en de leden van de V.V.D.-fractie op dat dit artikel naar hun inziens reeds achterhaald is. Hoe kan geëist worden, zo vroegen zij zich af, dat goederen bij de douane blijven liggen als de interne grenzen opgeheven zijn? Kan de regering dit uitleggen?

De voorzitter van de commissie,
Vos

De griffier van de commissie,
Janssen